

[Christophersen.]

gerne så, at vi i boligudvalget fik påbegyndt en principiel debat om de store boligpolitiske problemer, så det skal altså ikke skille os. Men når man forestiller sig fra nogle sider, at man skulle nå frem til endelige, teknisk afpudsede løsninger i denne folketingssamling, så tror jeg, man dermed giver udtryk for en optimisme, der ikke rigtig er praktisk baggrund for.

Dahlgaard (RV):

Hr. Christophersen har utvivlsomt ret i, at der er mange ting, vi kan ønske at få udbygget vores viden om de boligpolitiske spørgsmål med. Folketingets videbegærlighed er jo stor og er det med rette, også når det drejer sig om boligpolitik.

De to love, i hvilke regeringen nu foreslår at udskyde revisionsfristen, hører, så vidt jeg erindrer, til dem, venstre sammen med bl.a. mit parti krævede af den forrige regering at man skulle finde en afklaring på allerede i sidste folketingsår. Vi har i det radikale venstre naturligvis omhyggeligt overvejet disse to lovforslag. Vi finder det ønskeligt, ja, vi finder det nødvendigt, at der i indeværende folketingssamling skabes politisk afklaring om den fremtidige, langsigtede boligpolitik. Det er altså ikke blot et spørgsmål om at få indledt nogle forhandlinger, det er et spørgsmål om at nå frem til afklaring.

Forudsat at dette sker under regeringens aktive medvirken, så vil vi kunne tilslutte os, at udmøntningen i egentlig lovtekst først sker i næste folketingsår, men i modsat fald må vi tage forbehold.

Bendix (KF):

Jeg må tilstå, at jeg blev så glad i går, da jeg så den store annonce fra venstre og dermed regeringen, hvor det blev meddelt, at venstres ministre nu tog imod på telefonen. Jeg blev dog lidt ked af det, da jeg konstaterede, at udenrigsministeren i embedsmedfør var faret af landet, for jeg havde nemlig tænkt mig at ringe til udenrigsministeren og spørge, hvor han havde deponeret venstres boligpolitik henne. Venstres boligordfører i sidste folketingsår og foregående folketingsår var jo netop hr. Guldberg, der nu er udenrigsminister.

Jeg må sige at disse lovforslag, vi har til første behandling her, er netop udtryk for,

at venstres boligpolitik er blevet væk. To af de vigtige love, som hører til i det samlede boligpolitiske kompleks, skulle have været til revision i dette folketingsår, men regeringen har altså ønsket revisionen udskudt til næste år. Det kan vi ikke umiddelbart acceptere.

Hvis det var sådan, at det var et lovgivningsområde, hvor vi ikke havde gjort noget forberedelsesarbejde, så var det naturligvis en anden sag, men faktisk forholder det sig jo sådan, at vi har gennemarbejdet hele den problematik på kryds og tværs i talrige møder i boligudvalget og uden for boligudvalget. Derfor må man spørge: hvad nøler vi egentlig efter? Her er det altså blot et spørgsmål om at få samlet sig politisk sammen og få truffet de beslutninger, som vi ved skal træffes. Forberedelsesarbejdet er i realiteten gjort.

Jeg kan ikke nære mig for at sige, at de af os, som havde den store fornøjelse at se venstres daværende boligordfører, hr. Guldberg, den nuværende udenrigsminister, i fjernsynets temaudsendelse om boligpolitik sidde og lege med huse på fjernsynsskærmen, vi dannede os jo det indtryk, at venstres boligpolitik var noget, som stod ganske knivskarpt, og det gjorde vi vel egentlig også med rette, hvis vi ser tilbage på de mange folketingsdebatter, vi har haft om de boligpolitiske spørgsmål i den sidste tid. Jeg har prøvet på at betvinge min lyst, men jeg vil dog alligevel tillade mig at bringe et par citater fra andenbehandlingen af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, som blev gennemført den 13. juni 1973 i denne sal. Citaterne drejer sig om tidsfaktoren først og fremmest. Jeg tillader mig at citere fra Folketingstidende 1972-73, sp. 7799, hvor hr. Guldberg sagde:

„Det er jo sådan, at de fleste af disse tanker har været behandlet gennem lang tid, det vil jeg da gerne medgive, og vi har både haft lejlighed til at studere dem og til at stille spørgsmål. Jeg vil ikke dermed sige, at der ikke er flere ting, man kan spekulere over, men man kan ikke sige, at vi ikke har haft lejlighed til at gå ind i de fleste af de problemer, som nu er indeholdt i S-SF-forliget.“

Det var altså spørgsmålet om, hvor grundigt vi havde arbejdet med det, og tidsfaktoren.